

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Capadociam perrecturus, cum clerum ac prestan-
 tum quemque populari multitudine aduocaf-
 que ad fidei depositum seruandum ad monu-
 erit, maximo sui desiderio omnibus relicto, Arian-
 profectus est, quem locum ex paterna heredi-
 ad se deuolutum possidebat. Ibi vero postquam
 anni huiusmodi temporis quietus egisset, vitamque philo-
 sophice opera purgasset, in extrema tandem senectute
 hanc vitam cum meliori & prastantio-
 rum statu, cuius hic pertenuis etiam species
 reperiri queant, permutauit.

S. viri obi-
 tus.

MARTIRIVM S. GORDIANI CLARIS-
 simi viri. ex eo quod apud Surium extat. Passus est
 eodem sub Iuliano, sed sciendum est (quemadmo-
 dum monet Baronius) carnificinas illas, quas Roma
 Christianos exerceri solitas feruixit, non ab ipso Iu-
 liano, sed Aproniano vrbis Praefecto institutas fuisse.

10. Maii.

Temporibus Iuliani cum Christianae pietatis
 fideique cultores a iudicibus vrbiumque pre-
 fectis eiusdem scelerati Imperatoris edicto
 inuitos cruciatus suppliciaque raperentur inter
 quos Ianuarius veneranda senecta & presby-
 terus honorē conspicuus a Gordiano in vincula con-
 ductus est. Qui cum sanctum Presbyterū inter qua-
 rum ad deorum sacrificia nefandamque super-
 stitionem impellere niteretur, Ianuarius: o, inquit,
 speres toto cordē ad Christum Saluatorem ve-
 nire conuertereris, & post tantas vitae huius tempe-
 rates vel sero animae tuae requiem procu-
 ra. Gordianus cum surda aure hanc sancti viri ad-
 monitionem pertransiret, noctu e custodia eum ad
 Ianuarius qui se eius sermonibus oblectare
 staret,

Vide Notam
 Baronij, hoc
 die in mar-
 tyrium Gor-
 diani.
 Ianuarius
 presbyter.

Januarij ad-
monitio ad
Gordianū.

ctares, minimè mali cæcitatē miserabatur: **P**
dicebat, noli vanis & inutilibus sermonibus ter-
pus terere, sed potius considera impietatem qua
in trucidandis Sanctorum corporibus te
te tuosque contaminasti. Agnosce quæso scelus
um atque ad fontem salutarē propera, ne potius
tantasque huius vitæ miseras sempiternas te
menta inuoluant.

His auditis Gordianus: Quid, inquit, si dicitur
is audiens fuero, nunquid tu mihi facinororum
rum omnium suppliciorumque veniam promittis?
Imò verò, inquit presbyter, non modò veniam
insolitum quendā iusticiæ splendorem insuper
liceor; qui tanto te gaudio perfundet, ut facilius
gnoscas nullam vitam esse, vna Christiano-
stantiorem. Hæc audiens Gordianus prostratus
nimò commotus est, ut ingenti lachrymarum
oculis profuente ad vxorem, Marinam conuenire
reciperet: eique Januarij monita panderet. **E**
itaque noctis hora vxor arrepta manu viri
Ianuarij abiit, seque vnà cum marito ad
viri sancti abiecit, orans atque obsecrans ve-
ri lauacro vtrumque expiare dignaretur. **A**
rius: Videte, inquit, num toto corde credatis
quam decet conscientie puritatem circumspici-
Scio enim quàm arctè hominem constringat
que potenter vinciant huius mundi honores
vos Imperator affecit maximis. Maxima cura
proponentem audiret presbyterum conuenire
in suum cubiculum adduxit, & Iouis firmam
tripodemque ei ostēdit, ut eadem ad vsum
que vellet destinaret. Sanctus autem accē-
festim igne ea conflavit & in cloacam proiec-
ingēti cum gaudio Gordianum virum clarissimum

Gordianus
cum vxore
& ss. e fami-
lia sua ba-
ptizatus.

ni serabatur: P
 fermionibus
 mptietatem
 rporibus
 e quælo
 opera, ne
 mptierma
 inquit, si
 i facinor
 eniam prom
 modo vena
 orem in
 ndet, vt
 hristianor
 nus pro
 achrymar
 rinam
 a panderet.
 a manu
 n marito
 blecrans
 naretur.
 de credat
 em circ
 constring
 di honore
 Maxima
 rum con
 Iouis
 n ad v
 utem
 oacam
 virum cl
 ni vxore Marina & promiscui sexus familia ad
 es & quinquaginta sacris aquis expiauit.
 Eodem tempore post dies quatuordecim, Iulia-
 misso ad Gordianum Clemetiano tribuno, sci-
 uoluit num Ianuarius ad deorum cultum animū
 ppulisset: cumque tribunus familiari colloquio
 alta de viri sanctissimi constantia quæreret, Gor-
 dianus: ô Clementiane, inquit, profectò si veritatis
 men admittere & Christum verum aeternumque
 nam cognoscere velles, spreis hominum mis-
 eroribusque sempiternam vitam cum ineffabili
 gudio contemplereris, quam ego mihi paratam
 atueor. Nam ad Presbyterum Ianuarium quod at-
 tuer, tantum abest vt ego eum supplicio afficiam,
 qua potius magno me honore affectum putarem si
 vel pedes eius humi prostratus exosculari merear.
 His auditis Clementianus concito gradu ad regiam
 properauit: multisque clamoribus cum eiulatu ex-
 eratis Ianuarium presbyterum sapius magum ap-
 pellauit, quod magicis artibus Gordianum eiusque
 coniugem cum tota denique familia demeritasset:
 deos in massam redactos constatosque intole-
 rabilis contumelijs affecisset. Tum verò Iulianus
 iracundia inflammatus Gordianum catenis vin-
 tum in eustodiam dari, vxorem verò perpetuæ
 anticum seruituti, in pago quodam quem ad a-
 mas Syluias vocant, mancipari iussit. Clementi-
 anus autem à Iuliano in Gordiani dignitatem sub-
 rogatus pro sua potestate virum clarissimum san-
 ctissimumque multis iniurijs onerare & mortem
 ariter minitari cœpit: nisi proiecta deorum sa-
 crificia repeteret solitumque ijs honorem deferret.
 Eodem cum præcisè constanterque nefarium de-
 orum cultum execraretur, plumbatis casus
 capi.

Ceditur es-
 pite s. Gor-
 dianus.

capite plexus est: & corpus canibus, ut ab ijs deuo-
raretur, obiectum. Sed illi tyranno ipso humani-
tes lugubri admodum vlulatu mortem sanctissimi
viri profecuti sunt, illudque ab incurfu ferarum tan-
diu tutati, donec e familia vnus fida Christianitas
manu adiutus sancti martyris corpus in Crypta
in via Latina vno ab vrbe milliario intulit: vbi tan-

s. Epimachus pridem S. Epimachus insigni virtute ac pietate
sepultus fuerat. Quo in loco memoria eorum
tis virtutibus ac miraculis clara in hodiernum
diem celebratur.

VITA S. IOB PROPHETAE. PER D.
dorum Episcopum Hispanensem scripta.

10 Maii.

S. Iob Rex
Idumæorū.

Iob filius Zare de Bosra, Rex Idumæorum
tus, post Esau successor Bale filij Beor, homo
cilis, fidelis, stabilis, humilitate summus, pio-
talitate præcipuus, in disciplina mansuetus, in
mosynis largus, diues in censu, exemplum facti-
genis, locuples in liberis.

Quibus repente orbatus tentationi traditus,
contra tentationem fide religionis armatus, impo-
riosus in certamine, æquanimis in dolore, de
rerum pertulit, funera pignorum doluit, corporis
vulnera patienter excepit, & inter supplicia
per Deum glorificauit, mala sua sapienter sustulit,
coniugis verba & amicorum rationes superauit,
tanta virtute sapietia, duplici in fine subleuato
muneratione, & post rerum casum multiplici
ritate donorum. Nam post noctis tristitia ducen-
nuit. Post foetorem vlcerum, castiæ odore flagran-
sed & post abiectionem eorum inunctionem
promeruit, & sibi in acceptū laudis assum-
Vixit autem post plagam centū septuaginta &

& mortuus est, atque sepultus in regione sua. Verò Hebræi asserunt non fuisse de genere Ebed de Nachor fratris Abrahæ descendisse stirpem fuisse eum temporibus Patriarcharum. Natus enim genuit Hus, de cuius stirpe Iob creditur generus, secundum quod in exordio voluminis eius dicitur, inquit: Vir erat in terra Hus nomine Iob.

VITA B. ANTHIMI PRESBYTERI, & aliorum sanctorum Martyrum. quæ apud Surium extant.

Pinianus ducta in uxorem Lucina egregia nobilitate matrona, cum acceptis à Diocletiano & Maximiano Augustis codicillis, Asiæ procon- declaratus esset, ut gratum imperatoribus obsequium exhiberet, acerrima persecutione Christiani agitabar. Habebat autem à consilijs Chæremonei quædam hominem mente scilicet & valde peruersum, qui cum multiuarijs tormentorum Christianos interimeret, à malo demone captus, & per multa horarum spatia miserrime torquetus, tandem Sanctos, quos interfecerat, inuocans. Quo viso Pinianus nimio terrore correptus in morbum incidit, qui nulla medicorum arte curari poterat. Cernens autem Lucina non aliam huiusmodi causam esse quam quod Christianorum cæcitate pollutus aditum in se inimico patefecisset, studio Christi Confessores perquisiuit, eosque à vinculis liberatos ad se adduci curauit. Anthimus erat presbyterij honore insignis & diaconus, alijsque religione præstantes, Maximianus, Fabius, Diocletius & Florentius: qui Lucina opes amplissimas & liberam abscedendi libertatem proposuit, si maritum ab ea, qua tene-

ti Maij.

Pinianus Asiæ procon- sul.

Chæremonei à demone captus repletus expi- rat.

Mm batur